

نگاه

سوئد در شرف رونمایی بزرگ

● **پیام غیانی:** در آستانه انتخابات پارلمانی ۲۰۱۸ زیر پوست سوئد ولوله‌ای برپاست. کشوری که تا دو دوره پیش به رقابت طیف‌های شناخته‌شده‌ای از راست و چپ عادت کرده بود، مدتی است شاهد میدان‌داری حزب جدیدی است و همین سیمای سیاست در سوئد را در هشت سال گذشته دچار تحولات شگرفی کرده است. حزب دموکرات‌های سوئد که پیشینه فعالیت آن به دهه ۹۰ میلادی بازمی‌گردد، در حدود ۲۰ سال ابتدایی فعالیت خود هیچ‌گونه توفیقی در عرصه سیاست نداشت. حتی از کسب حداقل آرا برای راهیابی به پارلمان، چهار درصد، هم عاجز بود. اما در انتخابات ۲۰۱۰ ناگهان ورق برگشت و دموکرات‌های سوئد با کسب ۵.۷ درصد از آرا، تصاحب اولین کرسی‌های خود در پارلمان را جشن گرفتند. این پیروزی اولیه توانمان بود با انباشت ثبات و تنش‌های مختلف حاصل از سیاست‌های مهاجرتی سال‌های پیشین. بخشی از جامعه سوئد که به درست یا غلط، ظرفیتش برای هضم این سیاست‌ها و همراهی و کنار آمدن با آنها رو به پایان بود، دنبال مغری در سپهر سیاست می‌گشت. دموکرات‌های سوئد نیز در این میان، هنرمندانه پناه آنها شدند؛ پناهگاهی که با کمک ناخواسته مخالفان سرسخت دموکرات‌های سوئد روزبه‌روز و با سرعت در سال‌های بعد به ظرفیت آن افزوده شد. اولین واکنش احزاب قدیمی به نتیجه انتخابات ۲۰۱۰ چیزی نبود جز تحقیر و بایکوت رهبر حزب نوسپیده، جیمی اگسُن، رهبر ۳۰ ساله دموکرات‌های سوئد، سدام از طرف مخالفان هُو می‌شد. رهبران دیگر احزاب از دعوت او به جلسات مشترک اجتناب می‌کردند و هیچ حزبی حاضر به مذاکره با او نبود. جیمی اگسُن اما در گوی سیاست اتفاقاتی دیده بود که دیگر رقیب از آن غافل نبودند. دموکرات‌های سوئد که محوری‌ترین شعار اردوگاه انتخاباتی خود را حول مسئله مهاجرت و محدودیت پذیرش مهاجر و پناهجو سامان داده بودند، به آمارها و روند افزایشی مهاجرت به سوئد متوسل شدند. در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ در سوئد مجموعاً ۲۵۰هزار اجازه اقامت، شامل صد هزار پناهجو، صادر شد؛ آماری که تا موعد انتخابات ۲۰۱۸ و با موج پناه‌جویان سوری به حدود ۸۰۰هزار اجازه اقامت شامل حدود ۲۵۰هزار پناهجو در هشت سال افزایش یافت. شگفت‌آور اما نحوه مواجهه و مخالفت دیگر احزاب بود. وجه مشترک همه مخالفان درپیش‌گرفتن سیاست دیواسازی و حواله گذاشته‌دستانه برچسب نژادپرست بود. گرچه فحواًی کلام دموکرات‌های سوئد گاه رنگ و روی نژادپرستانه به خود می‌گرفت و بعضاً نمود عربانی نیز داشت، اما رقبای پرسابقه خام‌اندیشانه تصمیم گرفته به‌جای تلاش برای برقراری مکالمه با پشوتانه اجتماعی دموکرات‌های سوئد، آنها را تحقیر کنند و در یک کلام نادیده بگیرند؛ غافل از اینکه با این کار فقط عزم حامیان رقیب را جزم می‌کردند. انتخابات ۲۰۱۴ جای هیچ تردیدی نگذاشت که دموکرات‌های سوئد آمده‌اند که بمانند. این دور حزب مغضوب با رشد آرای بیش از دو برابر، ۴۲ کرسی از مجموع ۳۴۹ کرسی پارلمان را طلب می‌کرد. در کمال ناباوری، واکنش دموکراسی سوئدی به نتایج انتخاباتی حزب شگفتی‌ساز که اکنون دیگر سومین حزب بزرگ کشور بود، این‌بار هم چیزی نبود جز تخفیف و بایکوت بیشتر. اینکه رشد شتابان دموکرات‌های سوئد تا کی ادامه خواهد داشت، روشن نیست اما به وضوح می‌توان دید که دموکراسی پرقدمت سوئدی همچنان از درک این واقعیت اجتماعی عاجز است که نه‌تنها با خواروخفیف‌شمردن رقبای و نیروهای اجتماعی نمی‌توان آنها را از میان برداشت، چه‌بسا این رویکرد به صلب‌شدن مواضع‌شان یاری برساند. سوئدی که می‌توانست به‌راحتی با دیدن ناراضیان و به‌رسمیت‌شناختن حزب چند درصدی دموکرات‌های سوئد، سیاستی دربرگیرنده و تسلابخش داشته باشد، در آینده نزدیک مجبور خواهد بود با تحمل هزینه اجتماعی سیلا و این‌بار از سر ناچاری تن به خواسته‌های حداکثری حزب چنده‌درصدی دموکرات‌های سوئد بدهد.

در این هتل محاصره شده اند.

موج راست افراطی به سوئد هم رسید، کشوری که زمانی به ثبات و برابری شهره بود اما نتیجه انتخابات سراسری روز گذشته این کشور می‌تواند سپهر سیاسی سوئد را زیرورو کند. پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که حزب راست افراطی مهاجرستیز «دموکرات‌های سوئد» می‌تواند به دستاوردی تاریخی برسد.
باین‌حال در میان زوال سیاسی حزب چپ میانه و ظهور حزب دموکرات‌های سوئد، انتظار نمی‌رود که هیچ حزبی بتواند اکثریت پارلمانی را از آن خود کند. در چهار سال گذشته سوئد را دولت اقلیتی اداره می‌کرد که حاصل ائتلاف حزب سوسیال‌دموکرات و سبزها بود. این ائتلاف برای تصویب بودجه‌های خود وابسته به حزب چپ این کشور بود. حزب سوسیال‌دموکرات سوئد قدیمی‌ترین حزب این کشور است و گرچه نظرسنجی‌ها می‌گویند این حزب ممکن است با حدود ۴۰ درصد آرا همچنان بزرگ‌ترین حزب باقی بماند، چالش‌های پیش‌روی این حزب بیشمارند چراکه گرایش‌های بلندمدتی که به ایجاد دولت ضعیف کنونی منجر شده، این روزها عمیق‌تر شده است. این امر به‌ویژه با تمرکز کمبین‌های انتخاباتی کنونی روی مسئله مهاجرت عیان می‌شود. مسئله‌ای که زمانی در انتخابات سوئد تأثیری جزئی داشت اما حالا پس از مسئله بهداشت و آموزش، مهم‌ترین بحث انتخاباتی است. این بحث در سال‌های اخیر و پس از آن اهمیت یافت که تحولات عمیق در دولت رفاه سوئد به نابودی نظم سیاسی این کشور منجر شد.

سوئد که زمانی یکی از برابرترین کشورهای جهان بود، حالا شاهد سریع‌ترین رشد در زمینه نابرابری طبقاتی در میان کشورهای صنعتی است. میزان مخارج عمومی دولت سوئد در حالت خوشبینانه یافت و خصوصی‌سازی بیشتر شد. خصوصی‌سازی و کاهش بودجه خدماتی و عمرانی دولت با افزایش‌نیافتن قابل توجه دستمزدها و حقوق بازنشستگی همراه شده است. این موارد سطح رفاه را نسبت به آنچه تصویر غالب از زندگی در سوئد است و حاصل دهه‌ها دولت رفاه در نیمه دوم قرن بیستم، تغییر داد. البته سوئد هیچ‌گاه بزرگ‌ترین قربانی بحرانی از این دست نبوده و رشد اقتصادی این کشور همچنان بالاست و دارای یکی از بهترین سیستم‌های رفاهی است.
باین‌حال تحولات اخیر به این معنی است که بخش‌هایی از طبقه کارگر، به‌ویژه

در مناطق روستایی، احساس می‌کنند به حال خود رها شده‌اند. این افراد سرخورده به سمت پوپولیسم دست‌راستی گرایش پیدا کرده‌اند و خشم خود را نه بر سیاست‌های طبقاتی بلکه علیه مهاجران خالی می‌کنند. براساس آخرین نظرسنجی‌ها حزب دست‌راستی دموکرات‌های سوئد که در ماه‌های اخیر روند روبه‌رشدی داشته، احتمالاً در انتخابات اخیر ۲۴.۸ درصد از آرا را به دست می‌آورد و به دومین حزب بزرگ سوئد بدل شود. درحالی‌که محبوبیت حزب سوسیال‌دموکرات‌ها رو به کاهش است، حزب چپ سوئد توانسته در نظرسنجی‌ها آرای خود را به ۱۰ درصد برساند و در حالت خوشبینانه می‌تواند با احزاب مترقی و متمایل به چپ ائتلاف کند. سوئد همواره یکی از بالاترین میزان مشارکت‌ها را در انتخابات شاهد بوده و برای مثال در انتخابات سال ۲۰۱۴ بیش از ۸۵ درصد واجدان شرایط به پای صندوق‌های رای آمدند.
باین‌حال براساس گزارش‌ها سوئز نیمی از هفت‌میلیون و ۵۰۰ هزار واجد شرایط سوئدی درباره اینکه به کدام حزب رای می‌دهند به قطعیت نرسیده‌اند و همین امر پیش‌بینی انتخابات روز گذشته را دشوار کرده بود. به گفته یکی از تحلیلگران سوئد، نکته واضح این است که حزب دست‌راستی دموکرات‌های سوئد نتیجه‌ای بسیار

AFP

جنگالی‌ترین انتخابات سراسری سوئد برگزار شد

زوال دولت رفاه

بهرتر از انتخابات سال ۲۰۱۴ به دست می‌آورد.

پناه‌جویان

با توجه به اینکه احزاب ضد‌مهاجرت، دست‌راستی و پوپولیسم در سرتاسر اتحادیه اروپا نمایش قدرتمندی نشان داده‌اند، مهاجرت و مسئله پناه‌جویان به یکی از محورهای اصلی انتخابات اخیر سوئ بدل شد. تا همین اواخر سوئد یکی از بازترین و گشاده‌دست‌ترین سیستم‌های پذیرش مهاجر و پناه‌جو را در جهان داشت و رای‌دهندگان سوئدی هم از آن حمایت می‌کردند. اما اوضاع با بحران پناه‌جویان در سال ۲۰۱۵ تغییر کرد. آلمان با ۸۰ میلیون جمعیت در بحران پناه‌جویان پذیرای یک میلیون مهاجر شد و سوئد با ۱۰ میلیون جمعیت ۱۶۳ هزار پناه‌جو قبول کرد. از همین رو سوئد به تناسب جمعیتش حتی بیشتر از آلمان پناه‌جو پذیرفت. این حجم از ورود پناه‌جویان روی مسئله اسکان، بهداشت و خدمات اجتماعی اثر گذاشت، تا جایی که دولت چپ میانه کنترل مرزها را از سر گرفت و مقررات مربوط به پناه‌جویی و ورود اعضای خانواده‌ها را سفت و سخت‌تر کرد. در ماه می سال ۲۰۱۸، دولت ائتلافی سوئد طرحی تصویب کرد که براساس آن تعداد پناه‌جویان و مهاجرانی که به این کشور وارد می‌شدند، به نصف می‌رسید. در آن

موشک

موشک بالستیک، غایب بزرگ رژه نظامی کره‌شمالی

رژه حسن‌نیت

پس از پایان رژه، کیم جونگ اون با همراهی لی ژانشو، فرستاده ویژه چین، در بالکن مشرف به محوطه رژه قدم زدند. سسختران این مراسم کیم یونگ نام، رئیس پارلمان کره‌شمالی، بود و برخلاف روال سال‌های گذشته، خبری از اظهارات تند و آتشین خطاب به غرب و همسایگان و تأکید بر قدرت نظامی کره‌شمالی نبود و به‌جای آن لزوم پرداختن به مسائل اقتصادی مرکز توجه سخنان قرار داشت. رئیس پارلمان کره‌شمالی حتی از ارتش این کشور خواست برای احیای اوضاع اقتصادی کشور تلاش کند. پیونگ‌یانگ همواره تلاش کرده در کنار نمایش توانایی‌ها و تسلیحات نظامی خود، بخشی از مردم عادی ازجمله پرستاران، کارگران و دانشجویان را هم در برنامه‌های حکومتی شرکت دهد تا مقبولیت مردمی خود را در رسانه‌های غربی نشان دهد. در رژه امسال حضور غیرنظامیان پررنگ‌تر از سال‌های قبل بود. کره‌شمالی در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۳ نیز رژه‌های نظامی بزرگی برگزار کرده بود که ارتش این کشور کمونیستی در آن حضور نداشت و یگان‌های دفاع مدنی که «گارد‌های سرخ کارگران» نام دارند، به نمایش توانایی‌های نظامی این حکومت پرداختند.

رهبر کره‌شمالی در ماه‌های گذشته برای کاهش تنش با آمریکا و رفع تحریم‌های غرب، دیداری با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، در سنگاپور داشت و پس از آن نیز رسانه‌ها از تعهد

زمان وزیر مهاجرت سوئد اعلام کرد که این کشور باید سالانه بین ۱۴ تا ۱۵ هزار مهاجر بپذیرد. این در حالی است که پیش از این سوئد هر سال ۲۷ هزار مهاجر می‌پذیرفت. در این میان کلیشه تکراری و مهاجرستیزانه راست افراطی در سال‌های اخیر اروپا و آمریکا در سوئد نیز تکرار شده است؛ پناه‌جویان با پول مالیات‌دهندگان و بدون کارکردن زندگی می‌کنند یا فرصت‌های شغلی را می‌دزدند، اما کارگران و بازنشستگان بومی کمک لازم را از دولت خودشان دریافت نمی‌کنند، جیمی اکسون، رهبر حزب راست‌گرای افراطی دموکرات‌های سوئد جمعه در آخرین مناظره انتخاباتی بین رهبران احزاب مختلف به همین استدلال‌ها توسل کرد و دولت سوسیال‌دموکرات را به «اولویت‌دادن به پناه‌جویان» متهم کرد.

تغییرات آب‌وهوایی

بحث تغییرات آب‌وهوایی نیز بعد از آتش‌سوزی گسترده جنگل‌های سوئد و گرمای بی‌سابقه هوا در تابستان امسال به یکی از بحث‌های محوری انتخابات سراسری سوئد تبدیل شده است. نزدیک ۲۵ هزار هکتار از جنگل‌های سوئد در آتش‌سوزی‌ها از بین رفته و بسیاری از کشاورزان پس از آنکه چراگاه‌هایشان از بین رفته، دام‌هایشان را معدوم کرده‌اند. حزب سبز سوئد که از سال ۲۰۱۴ شریک حزب سوسیال‌دموکرات در دولت ائتلافی سوئد بوده، سیاست‌هایی در حمایت از محیط زیست در پیش گرفته و در چهار سال گذشته اقداماتی را در مقابله با تغییرات آب‌وهوایی در دستور کار خود قرار داده بود. از همین رو برخی رای‌دهندگان سوئدی که از گرمای بی‌سابقه هوا در تابستان این کشور شوکه شده‌اند، رای خود را به سید حزب سبز این کشور می‌اندازند. حمایت از حزب سبز در حالی افزایش یافته که این حزب به خاطر چندین رسوایی درون‌حزبی با بحران مواجه بود. سوئد امیدوار است تا سال ۲۰۵۰ کشورى بدون گازهای گلخانه‌ای باشد. این کشور همین حالا هم در صدر فهرست کشورهای اروپایی در زمینه وضعیت مناسب آب‌وهوایی است. شماری از تحلیلگران می‌گویند موج گرمای تابستان امسال می‌تواند از حمایت رای‌دهندگان از دموکرات‌های سوئد بکاهد. این حزب در مناطق روستایی محبوب است اما تغییرات اقلیمی برای آنها اولویت ندارد.

در حالی که سوئد به مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان

مهاجران و پناه‌جویان